Чръвища, Чръчей

∴ §. прл. неизм. нещо за-
тъмняло, нещо близко:
толкоз тари има ве-
бетак, бетак вере-
сии.

Бати, скратено от батеи. Стефа-
наки! Дай да сеточерам с бати'то-
пи на бати'поте, тий ти помени ур-
дъ лъ ти. Зк. 86 Чувам че бати'ми-
лчу бим добрд. Зк. 139. Интересно Ду-
вернуа е съдал формата бетъчак,
такава форма нямъ.

Бати, рдч бати значи почарбъл-
гарски здравие високо или курвост
Пк. 89. А карнобат в книжевни'
турски език се пише карнибат
то по български значи възвишено
правато, от дв и батю по голям брат
и вторичъ всяко по голям и посилен
човек, и правосъдно човек, какъ се
казват българи: „Тойе батю" на е ю-
нак. Чт. 288. Тое е произхождение
от Грековски. Бар кочо корен се сре-
щата в български език и в новий
и в старий но едвами с значение на
възвишено място, здание или пра-
вост. А карнобат е от старото
кръчъ, кчръ, κρεῖον, и турско-
то абад или абат.

Бетъчъ тоже що бетъчак.

Бетъчъ (ста) бетъчъ, бетъчя, стъкмена прикалъ, 2)
прилепен или прилепа и прилепа, 3) гъчанка.

Бетак (чъ) место дето затъчва някой, ~~~~ гъчрьезк,
гъб, гъб: В Маруша има много кум бетаци
и вещи пресъкливи в конто затъчва кой или чо-
век. Сурмаджовек видиш ли нетъчи го в бе-
такчъ" Чорбадъжийска послов. 2) а взмак, а взма-
клък, ~~~~ бетакляк, мочорд, мочорак. 3) село в
Пещерска околия в достат. и др.

Бетакли в-во, — ви (чъ) тъкъв

Бетакция (ста) тоже що бетъчъ. в. бетъчъ

Бетакляк (чъ) в. бетак, а взмакляк

Бетакчилък (чъ), опрокастъвание на чорда или
нещо кога в земи и якой чорди стока и низда а не
пъмета дъ лъ ти се за чеи. 2) кога и якой не знае ка-
ково земи и колко дава; хоче не уиде да купува и да про-
дава или кога харчи повечеот колкото печели — взри-
на бетакчилък, не може да си трисурдъне работата.

Бетакчия (ста) гонитъ и низда, потормисва, и згубва, опро-
пастъвачорда стока, или има да си плати и не е пла-
тила дълъ, а гледа да подвеси чрдъ став. потормисик.

Бетакчилък, тоже що бетакчилък. Черов.

Бетал, прл. неизм. голям бой, кръвен разпъ, най-голям
между подобнитъ си: Бетал бой за калеври, бетущи лъ
друго нищо. ~~~~ неумъртъ в. хамал. Бетал казват еще
голям бъ чок ~~~~ то бие на второто място кога би-
ет бакъръ. За селдове. Той ядъ от бетал чъ. 2) неу-
потрдбив, който не се употрдбява, запуснат: то би ядъ
е бетал, не работи, не ходи по него; запустеен; това лозе е бе-
тал, не се работи, запуснато е; тая чешма е бетал,
не тече, развалена е, запустнала е

Бетал (л) хмаз. Запис, който се дава за да се обезси-
ли, унищожи, друг запис, а и родник управа, уни-
чтожено писмо.

Бетали (ста) прл. неизм. Запустеи, бетали ясен: Та-
мо има бунар бетали, и ядъ имети змия строй
начала. М. 142.

Бетамия (ста) бой, битва; войска, поход, сефер.

Бетамия (ста) който удря от бетал чъ. в. бетал.

Беталясал, ла, ло, — ли (чъ), който е станъл бетал
не се употрдбява, не работи, не се работи, запуснат
Запустеи.

Беталясам гл. свр. от беталясвам.

Беталясвам. ~~~~ свръм, гл. ср. изл. взвам от употрд-
бене: Ветитъ в работи беталясват и низли зап нови